

prostor, zažvepljajmo ga nekoliko in s trdno veho za-
bijmo prav tako, kakor bi bilo v sodu vino. Slehern
mesec enkrat ponovimo to žvepljanje, katero se iz-
vrši kaj hitro in brez stroškov, vsaj za par soldov
žvepla zadostuje za več mesecev.

Kdor bo tako oskrboval svojo prazno vinsko po-
sodo, sme zagotovljen biti, da ne bo nikdar skušal, kaj
je plesnjivo vino.

Trgatev je blizo, — posode bo letos menda
manjkalo; snažne, popolno dobre posode je malo, kaj
tedaj storiti?

Ako je posoda malo plesnjiva in je le sivi plesnji-
vec po dogah, more se popraviti, tako-le: Vzemi ži-
vega, neugašenega apna 5 kil na polovnjak, vrzi
ga skozi veho v sod, vlij potem vode, katera apno ugasi,
kajti pri tem razvijajoča se gorkota pripomore, da les
postane mehak, — vsaj slehern vé, kako skoz doge šine
vrel krop, ki se je vlil v sod — ter da živo apno bolje
more delovati tudi v znotranjnost lesa, to je, da razje-
duje plesnivost. Ko je voda vlita, je treba veho zama-
šiti in sod prav dobro kotati, da oni apneni belež vse
stene cele posode prevleče. Drugi dan se izlije apnena
voda in sod s kropom spere, ker gorkota apno bolje
odpravi kakor mrzla voda, s katero se pa posoda ko-
nečno izplahni ima, če ne moremo soda zakuhati z
vinsko vkuhovino, katera mu dober duh podeli.
Nikdar pa naj ne rabimo tako popravljenih posode za
žlahnejša stara vina, ampak le za nizka mlada vina.
Ono posodo pa, v kateri najdemo smetanasto ru-
menò plesnobo, katera se je uže daleč v les zarila,
raji porabimo za kaj družega, ali pa jo kar naravnost
vrzimo v drva, da nam gospodinja iz teh drv skuha ve-
čerjo; bolje je, kot da bi žlahno vinsko kapljico po taki
posodi pokvarili.

Besedica o ribštvu.

V naši domovini imamo mnogo studencev in poto-
kov s čistimi, bistrimi vodami, kateri so zavoljo neved-
nosti, a tudi zavoljo zanikrnosti ljudstva dandanes ža-
libog skoraj brez rib, kateri pa bi se z umeteljno ribjo
rejo lahko zopet pomnožili z žlahnimi ribami.

Le premalo je pri nas še znano, kako imenitne so
ribe kot živež človeški, — živež zdrav, okusen in tudi
tečen.

Umeteljna ribja reja, to je ona reja, s katero
človek sam v studencih in rekah oživi ribe, nam kaže
pota, po katerih na malem prostoru in z malo stroški
lahko izrejamo si najžlahnejše ribe, in si vsak posestnik
kakega studenca ali potoka napravi lastno ribštvu. Uže
koncem 3. leta se bode riborejcu dobro izplačal mali
trud, ako se marljivo poprime te ribje reje.

Gosp. Köttl, umeteljni riborejec v Cipfu v gornji
Avstriji, naznanja javno, da je v potoku, katerega je
kupil za 20 gold., čez tri leta vjel 1400 posterv, katere
je dobro prodal. To nam kaže, kolikošen dobiček do-
nese samo majhen potoček, ako se stvar trdno vzame
v roke.

Priporočamo torej vsem našim domoljubom, katerim
je mar blagostan ljudstva, naj povzdignejo svoj glas za
umeteljno ribjo rejo povsod, kjer vidijo bistrice vodice
prazne in zapuščene rib. Posebno še pa se obračam
do prečastite naše duhovščine in častitih gospodov
učiteljev, ki med ljudstvom po deželi živijo in njega
zaupanje uživajo, naj svoj vpliv porabijo za povzdigo
domače umeteljne riboreje! Njihovim živim besedam bo
ljudstvo bolj verjelo ko mrtvi besedi na papirji, da ne

samo iz zemlje, temuč tudi iz vode si moremo dobi-
vati dohodkov.

Kdor v tej stroki kaj več pojasnila in pouka želi,
naj se obrne do mene; vsacemu sem iz srca rad na
postrežbo.

V Ljubljani avgusta meseca.

Rajko Kastelic,
prvomestnik kranjskega ribarskega društva.

Gospodarske izkušnje.

*Dupuyeva namaka žitnega semena, da ne postane
snetjavo.*

Gosp. N. Dupuy na Dunaji priporoča neki prah
(pulver), o katerem trdi, da žito (pšenico, ječmen, ko-
ruzo, prosó in oves) obvaruje snetjavosti in da celó
snetjavemu semenu to bolezen odvzame. Zavoljo te
zdravilne moči je Dupuyeva semenska namaka (Samen-
beize) uže v nekaterih razstavah odlikovana bila z me-
dalijami.

Ker gosp. Dupuy želi, da bi ta njegova semenska
namaka se poskusila po vseh deželah, je družbi kme-
tijski kranjski brezplačno poslal nekoliko paketov, ka-
tere družbini odbor rad brezplačno razdeli med kme-
tovalce take, katere nadloga snetjave pšenice itd. več-
krat zadeva in ki obljubijo, da prihodnje leto poro-
čajo, kako se jim je namaka obnesla.

Z manjšim paketom Dupuyevoga prahu se dá 100
litrov semena namočiti („beizen“, kakor se po nemški
pravi). Namakanje pa se mora natanko izvršiti tako-le:

Prah se v 4 litrih mrzle vode v kakem škafu po-
polno raztopí, in s to vodo se potem seme počasi in po-
lagoma poškopí, med škropenjem (močenjem) pa se
seme prav dobro z lopato meša tako dolgo, da je
vsako semensko zrno mokro; navadno se to do-
seže, če je seme z lopato kakih 12krat premešano bilo.
— 400 do 600 litrov semena se tako na enkrat dá mo-
čiti (namakati); na to pa je zmerom treba paziti, da
od navedene namake nič ne gré v izgubo. Uže čez 24
ur se tako močeno seme sme, kedar kdo hoče, sejati.

Gosp. Dupuy pripisuje tej namaki, če se natanko
po njegovem propisu izvršuje, tako veliko moč, da ne
ubrani le snet, temuč da se iz uže snetjavega semena,
če se po propisu moči, pridela zdravo žito.

Večji paket, s katerim se dá 200 litrov žitnega se-
mena močiti, prodaja N. Dupuy na Dunaji (Wind-
mühlgasse Nr. 35) po 30 kraje.

Kdor, kakor gori rečeno, želi za majhno po-
skušnjo brezplačno dobiti ta pomoček, po katerem
gosp. Dupuy trdi, da ne bo nobenega snetjavega žita
več na polji, naj pošlje po-nj v pisarnico družbe kme-
tijske v Ljubljano ali pa naročilu priloži poštnino.

Živinozdravniške izkušnje.

Oteklina popka pri mladih teletih.

Mladim teletom se večkrat popek vname, kar se
vidi v tem, da oteče in je boleč. Ker je vzrok temu
vnetju mnogokrat to, da je mati krava po rojstvu mla-
dega njegov krvaveli popek prehudó lizala, svetuje neki
gospodar v časniku „D. landw. Pr.“, naj se popek te-
letov koj, ko se je popkovina odtrgala, namaže z bla-
tom, in krava ga ne bode več lizala.